Traballo (16, 17 e 19 de decembro de 2024)

1 Tema 6. Resolución numérica de sistemas lineares.

A resolución numérica de sistemas lineares consiste en atopar o vector solución, x, do sistema linear Ax = b, que ten asociada unha matriz invertible A e un vector b. O sistema linear Ax = b tamén se pode escribir como:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ \vdots &= \vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n &= b_n \end{cases}$$

1.1 Condicionamento da matriz

En Python podemos calcular o condicionamento dunha matriz A usando a función de Numpy: linalg.cond(A)

Vexamos un exemplo de sistema linear mal condicionado.

$$\begin{pmatrix} 10 & 7 & 8 & 7 \\ 7 & 5 & 6 & 5 \\ 8 & 6 & 10 & 9 \\ 7 & 5 & 9 & 10 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 32 \\ 23 \\ 33 \\ 31 \end{pmatrix}$$

```
Ainv = np.linalg.inv(A)
display(Ainv)
# Vexamos o condicionamento da matriz A.
condA = np.linalg.cond(A)
print('O condicionamento da matriz A asociada ao sistema linear é: ',condA,'\n')
# Vexamos neste exemplo as cotas do erro relativo dadas nos Teoremas 1 e 2 (moi_{\sqcup}
 →boa para o sistema perturbado 1, no sentido de que están próximas ao erro,
 \rightarrow real).
nA = np.linalg.norm(A,2) # Calculamos a norma 2 pero podemos obter outra norma
 →cambiando o 2 polo valor indicado na axuda para a norma desexada.
ndA = np.linalg.norm(dA,2)
ndb = np.linalg.norm(db,2)
nb = np.linalg.norm(b,2)
nSol = np.linalg.norm(Sol,2)
nSol2 = np.linalg.norm(Sol2,2)
ndSol1 = np.linalg.norm(Sol1-Sol, 2)
ndSol2 = np.linalg.norm(Sol2-Sol,2)
# Sistema perturbado 1 (Teorema 1)
Rerro = ndSol1/nSol
Cerro = condA*ndb/nb
print('O erro do primeiro problema perturbado é: ',Rerro,'\nmentres que a cota⊔

→dada usando o condicionamento é:',Cerro,'\n')
# Sistema perturbado 2 (Teorema 2)
Rerro2 = ndSol2/nSol2
Cerro2 = condA*ndA/nA
print('O erro relativo do segundo problema perturbado é: ',Rerro2,'\nmentres que_
 →a cota dada usando o condicionamento é:', Cerro2,'\n')
print('Nótese que o erro relativo (á solución do problema) sería:', ndSol2/nSol)
Solución do sistema inicial: [1. 1. 1. 1.]
Solución do sistema inicial: [ 9.2 -12.6 4.5 -1.1]
Solución do sistema inicial: [-81. 137. -34. 22.]
array([[ 25., -41., 10., -6.],
       [-41., 68., -17., 10.],
       [10., -17., 5., -3.],
       [ -6., 10., -3.,
                            2.]])
O condicionamento da matriz A asociada ao sistema linear é: 2984.0927016757
```

O erro do primeiro problema perturbado é: 8.198475468037087 mentres que a cota dada usando o condicionamento é: 9.942833687616401

O erro relativo do segundo problema perturbado é: 0.9984414996651639 mentres que a cota dada usando o condicionamento é: 22.741473225797964

Nótese que o erro relativo (á solución do problema) sería: 81.98475468049799

1.1.1 Exercicio

Atopa polo menos unha matriz cadrada de orde maior ou igual que 2 que sexa mal condicionada e outra que esté ben condicionada. Comprobao, perturbando un sistema linear que teña asociada esas matrices.

[]:

1.2 Métodos directos

Para resolver o sistema linear Ax = b, buscan unha matriz invertible M tal que a matriz MA sexa triangular superior e o novo sistema linear MAx = Mb poida resolverse polo método de remonte.

Imos ver distintos métodos directos para resolver o sistema linear Ax = b con:

$$A = \begin{pmatrix} 9 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 4 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 5 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 3 \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

1.2.1 Método de Gauss (factorización LU)

Para resolver o sistema linear Ax = b buscamos L triangular inferior e U triangular superior tal que A = LU.

Teorema (factorización LU dunha matriz) Sexa $A = (a_{ij})$ matriz cadrada de orde n tal que as n submatrices diagonais

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1k} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{k1} & \dots & a_{kk} \end{pmatrix}, \quad 1 \leq k \leq n,$$

sexan invertibles. Entón existe unha matriz triangular inferior $L=(l_{ij})$ con $l_{ii}=1,\ 1\leq i\leq n$, e a matriz triangular superior U tal que A=LU. Ademais, tal factorización é única.

```
[2]: import scipy as sc
from scipy import linalg

A = np.array([[9,1,0,0],[2,4,1,0],[0,2,5,1],[0,0,2,3]])
b = np.transpose(np.array([1,1,1,1]))

# Calculamos a factorización LU da matriz dada
lu, piv = sc.linalg.lu_factor(A)
```

```
L, U = np.tril(lu, k=-1) + np.eye(4), np.triu(lu)
print('A matriz L é: \n', L,'\ne U=\n',U, '\n')
# Resolvemos o sistema linear usando a factorización LU
x = sc.linalg.lu_solve((lu, piv), b)
print('A solución do sistema linear é:', x)
# Resolvemos o sistema linear Ax=b con outro método
print('Solución do sistema linear:
                                      ',np.linalg.solve(A, b),'\n')
A matriz L é:
                                               1
 ΓΓ1.
                                    0.
              0.
                         0.
 [0.2222222 1.
                        0.
                                    0.
                                              1
 ΓΟ.
             0.52941176 1.
                                              1
 ГО.
             0.
                        0.44736842 1.
                                              11
e U=
 Γ[9.
                         0.
                                    0.
                                               ٦
             1.
 ГО.
             3.77777778 1.
                                    0.
 ГО.
             0.
                        4.47058824 1.
                                   2.55263158]]
 ГО.
             0.
                        0.
```

A solución do sistema linear é: [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979] Solución do sistema linear: [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]

1.2.2 Método de Cholesky

O método de Cholesky para resolver un sistema linear Ax = b con A simétrica e definida positiva consiste en obter a factorización de Cholesky $A = BB^T$ e despois resolver os sistemas lineais By = b e $B^Tx = y$.

Teorema (factorización de Cholesky) Se a matriz A é simétrica e definida positiva, existe polo menos unha matriz real triangular inferior B tal que $A = BB^T$, esta igualdade constitúe unha factorización de Cholesky da matriz A. Ademais, podemos impoñer que os elementos da diagonal da matriz B sexan todos maiores que B0, co que a factorización $A = BB^T$ é única.

```
# Consideresmos unha nova matriz A2:
A2 = np.array([[9,1,0,0],[1,4,1,0],[0,1,5,1],[0,0,1,3]])
B = sc.linalg.cholesky(A2, lower=True)
print('A matriz B é: \n', B,'\n')
# Resolvemos o sistema linear usando a factorización de Cholesky en scipy
c, low = sc.linalg.cho_factor(A2)
x = sc.linalg.cho_solve((c,low),b)
print('A solución do sistema linear é:', x)
# Resolvemos o sistema linear Ax=b con outro método
print('Solución do sistema linear:
                                       ',np.linalg.solve(A2, b),'\n')
print('PARECE QUE FUNCIONA CORRECTAMENTE!!! Por que? \n')
Son tódolos autovalores de A positivos? [ True True True]
A matriz B é:
 ГГ3.
                         0.
                                    0.
                                              ]
 [0.66666667 1.88561808 0.
                                             1
                                   0.
             1.06066017 1.96850197 0.
 ГО.
             0.
                        1.01600102 1.40276225]]
A solución do sistema linear é: [0.08855292 0.20302376 0.09935205 0.30021598]
Solución do sistema linear:
                                [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]
PARECE QUE NON FUNCIONA CORRECTAMENTE!!! Por que?
A matriz B é:
                                              1
 Γ[3.
             0.
                                    0.
 [0.33333333 1.97202659 0.
                                             1
 ГО.
             0.50709255 2.17781017 0.
 ГО.
             Ο.
                        0.45917684 1.67007683]]
A solución do sistema linear é: [0.08855292 0.20302376 0.09935205 0.30021598]
Solución do sistema linear:
                                [0.08855292 0.20302376 0.09935205 0.30021598]
```

PARECE QUE FUNCIONA CORRECTAMENTE!!! Por que?

1.2.3 Método de Householder, factorización QR

O método de Householder para resolver un sistema linear Ax = b equivale a atopar (n-1) matrices de Householder $H_1, H_2, \ldots, H_{n-1}$ tal que a matriz $H_{n-1} \ldots H_2 H_1 A$ sexa triangular superior. Restaría resolver por remonte o sistema linear:

$$H_{n-1} \dots H_2 H_1 A = H_{n-1} \dots H_2 H_1 b.$$

Teorema (factorización QR): Dada unha matriz A de orde n, existe unha matriz ortogonal Q e unha matriz triangular superior R tal que A = QR. Ademais, podemos conseguir que os elementos da diagonal de R sexan todos maiores ou iguais que 0. Se a matriz A é invertible, a correspondente factorización A = QR é única.

Usando o método de Householder $R=H_{n-1}\dots H_2H_1A$ e $Q=(H_{n-1}\dots H_2H_1)^{-1}=H_1H_2\dots H_{n-1}.$

```
[4]: # Obtemos a factorización QR
     Q, R = sc.linalg.qr(A)
     print('A matriz Q é: \n', Q,'\ne R=\n',R, '\n')
     # Resolvemos o sistema usando a factorización QR
     x = np.linalg.solve(R, np.matmul(np.transpose(Q),b))
     print('A solución do sistema linear é:', x)
     # Resolvemos o sistema linear Ax=b con outro método
     print('Solución do sistema linear: ',np.linalg.solve(A, b),'\n')
    A matriz Q é:
     [[-0.97618706 0.19069252 -0.09216815 -0.0469065 ]
     [-0.21693046 -0.85811633 0.41475666 0.21107926]
     Γ-0.
                  -0.47673129 -0.78342924 -0.39870528]
     Γ-0.
                  -0.
                             -0.4535643 0.89122356]]
    e R=
     [[-9.21954446 -1.84390889 -0.21693046 0.
                  -4.19523539 -3.2417728 -0.47673129]
     ΓО.
                   0.
                              -4.40951814 -2.144122137
     ΓО.
                               0.
                                           2.27496539]]
    A solución do sistema linear é: [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]
    Solución do sistema linear:
                                    [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]
```

1.2.4 Exemplo

Vexamos como construír matrices que teñen moitos ceros, e só algúnhas diagonais distintas de cero. Así como computar tempos de cáculo dos métodos anteriores encapsulando o código nunha función.

```
%time x = MetodoGauss(AA,bb)
print(x)
ſΓ 4. -3.
          2.
              0.
                  0.
                      0.
                          0.
                              0.
                                      0.7
      4. -3.
               2.
                  Ο.
                      0.
                          0.
                                       0.]
 [ 1. -2.
          4. -3.
                   2.
                      Ο.
                          0.
                              0.
                                       0.7
      1. -2.
              4. -3.
                       2.
                           0.
                              0.
                                       0.]
                           2.
 ΓΟ.
          1. -2.
                  4. -3.
              1. -2.
                      4. -3.
                  1. -2.
                           4. -3.
      0.
              0.
 ΓΟ.
      0.
          0.
              0.
                  0.
                      1. -2. 4. -3.
              0.
                  0.
                      0.
                          1. -2.
          0.
              0. 0. 0.
                          0. 1. -2. 4.77
 [ 0. 0.
Wall time: 0 ns
[5.00000000e-01 1.0000000e+00 1.0000000e+00 5.00000000e-01
 -4.43273036e-16 1.48921482e-16 5.0000000e-01 1.0000000e+00
  1.0000000e+00 5.0000000e-017
```

Chamamos ao método e escribimos por pantalla o tempo

1.2.5 Exercicio

Completa o exemplo anterior contruíndo unha función para cada método visto. Utilízaas para comparar os tempos de execución dos anteriores métodos ao resolver o sistema Ax = b, tal que A é unha matriz de orde n = 1000 tridiagonal con 1 na diagonal inferior e superior e 4 na diagonal principal, mentres que b é un vector de 1.

[]:

1.3 Métodos iterativos.

A solución do problema e o límite dunha sucesión $\{x_k\}_{k\geq 0}$ de solucións aproximadas (os cálculos detéñense para algún k_0).

Dado o sistema linear Ax = b trátase de buscar unha matriz B e un vector C tal que a matriz B0 sexa invertible e que a solución do sistema linear B1 trátase de buscar unha matriz B2 e un vector C3 tal que a matriz D4 sexa invertible e que a solución do sistema linear D5 trátase de buscar unha matriz D6 e un vector D7 tal que a matriz D8 sexa invertible e que a solución do sistema linear D8 e un vector D9 trátase de buscar unha matriz D9 e un vector D9 sexa do inicial.

Presentan a forma: $x_{k+1} = Bx_k + c$, $k \ge 0$, con x_0 sendo un vector arbitrario. Á matriz B chámaselle matriz do método iterativo.

Teorema Sexa *B* a matriz dun método iterativo, entón as seguintes proposicións son equivalentes:

O método iterativo é converxente.

O raio espectral de B é menor que 1, $\rho(B)$ < 1.

||B|| < 1 para polo menos, unha norma matricial $||\cdot||$.

Veremos os metodos de Jacobi e Gauss-Seidel para os que a matriz A se descompón como A = M - N, onde M é unha matriz invertible. Entón temos:

$$Ax = b \Leftrightarrow Mx = Nx + b \Leftrightarrow x = M^{-1}Nx + M^{-1}b$$

que ten a forma x = Bx + c e $B = M^{-1}N = I - M^{-1}A$. Máis concretamente imos considerar a descomposición A = D - L - U onde: D é a diagonal principal de A, $d_{ij} = a_{ij}$ se i = j e 0 noutro caso; L é a parte triangular inferior de -A, $l_{ij} = -a_{ij}$ se i > j e 0 noutro caso; e U é a parte triangular superior de -A, $u_{ij} = -a_{ij}$ se i < j e 0 noutro caso.

1.3.1 Método de Jacobi

Consideramos que M=D polo que N=L+U e a matriz do método de Jacobi é $B=D^{-1}(L+U)$. Para que D sexa invertible precisamos que $a_{ii}\neq 0$, $1\leq i\leq n$. Vexamos unha posible implementación do método de Jacobi.

```
[6]: def Jacobi(A, b, k_stop, tol=1e-9):
         x = np.zeros(np.size(b)) # x0 fixo, aínda que podería ser unha entrada da_{\sqcup}
      \rightarrow función
         D = np.diag(np.diagonal(A))
         N = -A + D
         for k in range(k_stop):
             x_old = x
             x = np.matmul(np.linalg.inv(D), (b + np.matmul(N, x)))
             if np.linalg.norm(x-x_old,2)/np.linalg.norm(x,2) < tol:
                  break
         return x, k
     # Resolvemos o exemplo co método de Jacobi
     k\_stop = 100
     x_jac, k_end = Jacobi(A,b,k_stop)
     print('A solución usando Jacobi en',k_end,' iteracións é:', x_jac)
     # Resolvemos o sistema linear Ax=b con outro método
     print('Solución exacta do sistema linear é
                                                              :',np.linalg.solve(A,_
      \rightarrowb), '\n')
```

```
A solución usando Jacobi en 32 iteracións é: [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]

Solución exacta do sistema linear é : [0.09020619 0.18814433 0.06701031 0.28865979]
```

1.3.2 Método de Gauss-Seidel

Consideramos que M=D-L polo que N=U e a matriz do método de Gauss-Seidel é $B=(D-L)^{-1}U$. Para que D sexa invertible precisamos que $a_{ii} \neq 0$, $1 \leq i \leq n$.

1.3.3 Exercicio

Implementa unha función para resolver sistemas lineais usando o método de Gauss-Seidel.

Resolve o mesmo sistema que resolvemos cos anteriores métodos.

Razoa porque son converxentes estes métodos iterativos e compróbao numéricamente.

Utiliza estes dous métodos para resolver o sistema do anterior exercicio onde a matriz A é de orde
1000.

[]: